

En Oase ... for hvem?

Ikke korrekturlæst

af Stewart Battle (EIRNS) – 06. februar 2025

Efter de seneste to dages strøm af udtalelser begynder der at tegne sig et billede af de ildevarslende konsekvenser af præsident Trumps politik vedrørende Gaza. »Gazastriben ville blive overdraget til USA af Israel ved afslutningen af kampene,« sagde Trump i dag i et indlæg på Truth Social, og palæstinenserne «ville allerede være blevet genbosat i langt sikrere og smukkere samfund.» Gaza »ville blive en af de største og mest spektakulære udviklinger af sin art på jorden«, hævdede han. Hvem skal bo i denne nye, storslåede »riviera«, kunne man spørge? Ifølge Trump vil det være »verdens befolkning«, dvs. ikke palæstinenserne.

Forslaget er blevet mødt med næsten universel fordømmelse, fra førende nationer som Rusland, Kina og Brasilien; fra FN; fra lande i Sydvestasien; og endda fra betydelige dele af Trumps eget republikanske parti. Forslagets absurde karakter fremgår af den åbenlyse forvirring i den udøvende magt, hvor udenrigsminister Marco Rubio og Det Hvide Hus' pressesekretær Karoline Leavitt i løbet af den 5. og 6. februar var usikre på, om Trump mente, at der var tale om en permanent eller midlertidig »flytning«.

Men selv om forslaget ser absurd ud på overfladen, er det dødsens alvorligt. Den israelske forsvarsminister Israel Katz sagde den 6. februar, at den israelske hær allerede er i gang med at planlægge en masseemigration af palæstinensere fra Gaza. Og man kan være sikker på, at premierminister Netanyahus plan fra sidste år for den post-palæstinensiske bosættelse i Gaza er mere end bare i støbeskeen. Hvis denne plan gennemføres, vil den udløse kaos og krig i hele regionen og muligvis også længere væk.

Men en anden virkelighed er også begyndt at dukke op. Nemlig den meget reelle afslutning på den imperiale »regelbaserede orden« og fremkomsten af radikale nye muligheder, som aldrig før ville have set dagens lys – både dårlige og gode. Som Rubio sagde i et interview med Megyn Kelly den 30. januar, var USA's fremkomst som unipolær magt »en anomali. Det var et produkt af afslutningen på den kolde krig, men i sidste ende ville man nå tilbage til et punkt, hvor man havde en multipolær verden....« På samme måde har Trumps stop for USAID, ud over at stoppe vigtige midler til humanitær hjælp rundt om i verden, også stoppet en af de vigtigste veje til indsatsen for regimeskift mod Vestens såkaldte »modstandere«. Dette omfattede endda millioner dollars til at sende Hollywood-berømteder – herunder 20 millioner dollars til Angelina Jolie – for at lave en fotosession med Volodymyr Zelenskyj for at sælge deres atomkrig mod Rusland til et indoktrineret amerikansk publikum. Hvis de bliver bekræftet, vil udnævnelsen af Tulsi Gabbard og Kash Patel yderligere styrke denne administration, så den kan tage sig af nogle af de værste faldgruber i verden efter JFK.

På grund af disse og andre handlinger kan Trump-administrationen ikke blot betegnes som en ny form for fascisme eller imperialism, selv om virkningerne kan blive lige så katastrofale. Indtil da skal det dog bemærkes, at udfaldet endnu ikke er bestemt, og at historien aktivt er i færd med at blive formet. *Fremtiden er ikke et produkt af fortiden*, så bliv ikke fanget i at vente og se på!

Derfor skal LaRouches Oase-plan straks frem i lyset til overvejelse – den er det eneste alternativ til en ellers katastrofal situation. Det dårligt betegnede »Mellemøsten« blev skabt af det Britiske Imperium for over 100 år siden, og arven hjemsøger stadig denne region og dens befolkning i dag. Knappe ressourcer, religiøse skel og brutale militære konflikter er varemærker for det imperiale system – det samme imperiale system, som nu er døende og på vej ud. Vil verden

tage udfordringen op og erstatte det? At omdanne Gaza til en oase med kasinoer, golfbaner og luksusturisme vil ikke bringe velstand eller fred til nogen, og det vil heller ikke ændre de underliggende forhold, som førte til konflikterne. Men at skabe en oase gennem store vand- og elsystemer – brændstoffet til den faktiske økonomiske udvikling – vil forvandle regionen og skabe et solidt grundlag for fred årtier ud i fremtiden.

Som afslutning på sin webcast-diskussion med VIPS-medlem Larry Johnson den 5. februar sagde Helga Zepp-LaRouche: »Jeg tror, at potentialet for at tilføre nye ideer absolut er der, fordi ... mange af politikkerne vil støde panden mod muren, fordi de ikke kan realiseres, og så er der mulighed for noget nyt. Vi fra Schiller Instituttet bliver ved med at skubbe på Oase-planen, som lige nu overvejes af meget vigtige kræfter fra Mellemøsten, som grundlæggende ser den fælles økonomiske udvikling af hele regionen, fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Den Persiske Golf, som én region, og at det er den eneste vej at gå. Så jeg tror, at dette potentiale for en tostatskonference i FN, som finder sted i juni i New York, jeg tror, at hvis der kan ske en masse diskussioner om Oase-planen mellem nu og da, vil jeg ikke vædde, men jeg vil fremsætte et virkelig stærkt håb, bakket op af handling, om, at vi vil være i stand til at få denne Oase-plan på bordet, fordi det er det, der giver mening.»

Som USA's nationale sikkerhedsrådgiver Mike Waltz sagde, »har ingen en anden realistisk løsning« end den, Trump har lagt på bordet, og Trump sagde selv: »Fortæl mig, hvilke reelle bedre alternativer de [palæstinenserne] nogensinde er blevet tilbudt.« Det er nu, vi skal organisere os og lægge en reel løsning på bordet.

Foto: Asuka Saito Burke